

Já to vidím jak dnes

Helena Vondráčková

s J.Kornem

On: Byl tehdy máj.
Ona: Spíš duben byl.
On: Pili jsme čaj.
Ona: Tys jej nepil.
On: Tak jest,
já to vidím jak dnes.

On: Útulný bar.
Ona: Kde nebyl vzduch.
On: Hostů jen pár.
Ona: Lidí jak much.
Tak jest,
já to vidím jak dnes.

On: Jak svítil půlměsíc.
Ona: Byla temná noc.
Reklam pár nic víc.
On: Tak jest, nic moc.

Ona: Však o detail,
kdo by se přel.
Jsem šťastná,
žeš nezapomněl.
On: Ó né,
já to vidím jak dnes.

On: Pak přišel náš poslední pátek.
Ona: Čtvrtek.
On: Snad.
Kdo tušil, že vše končit má.
A z očí tvých najednou bylo jasně znát,
že myslelas, na totéž co já.

On: To hořké blues.
Ona: Jak sladký keks.
On: Pak předjel vůz.
Ona: Jdem pěšky přec.
On: Tak jest,
já to vidím jak dnes.

On: Jak voněl bez.
Ona: Kvet jenom hloh.
On: Zněl z dálky jazz.
Ona: A nebo Kmoch?
On: Tak jest,
já to slyším jak dnes.

On: Tvůj šál byl zlatá síť.
Ona: V barvě stříbné.
On: Zřejmě stárnu, vidě?
Ona: Ach né, to né.

Ona: Však tehdy lhals
mi nějak líp
a tančil waltz

a byls můj typ.

On: Tak jest,
já to vidím až dnes.

On: Tvůj šál byl zlatá síť.

Ona: V barvě stříbné.

On: Zřejmě stárnu, vid'?

Ona: Ach né, to né.

Ona: Však tehdy lhals

mi nějak líp

a tančil waltz

a byls můj typ.

On: Tak jest,

On: já to vidím až dnes